

Лудъ Гидия

отъ Пенчо Славѣйковъ *)

Криво седи, право сждѣ
 Старъ кадия: —
 Не оставя на миръ село
 Лудъ гидия!

Не е лудо като други
 Отъ селото —
 Тамбура му яворова
 На бедрото

Рано утромъ младъ гидия
 Почва леко,
 Свири леко, а се чуе
 Надалеко —

Надалеко по полето
 До жътварки, —
 Сърпи пущатъ и зафърлятъ
 Паламарки.

Плеснатъ съ ржцѣ и заловатъ
 Хоро вито, —
 Извих се, истъпиха
 Златно жито...

Дойде пладнє, лудо младо
 Не почива,
 Колко свири, толкось повечъ
 Злѣ отива:

*) Изъ книгата „Епически пѣсни.“